

Arrest

nr. 209 973 van 25 september 2018
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. JACOBS
Kempische Steenweg 305 / 202
3500 HASSELT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 5 januari 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 december 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 juli 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 september 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. JACOBS, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen samen met zijn moeder het Rijk binnengekomen op 5 oktober 2015. Zijn moeder heeft op diezelfde dag een verzoek tot internationale bescherming ingediend.

1.2. Deze aanvraag gaf aanleiding tot een weigeringsbeslissing van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 2 mei 2016. Deze beslissing werd bevestigd bij arrest nr. 176 116 van 11 oktober 2016 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.3. Op 9 november 2016 diende verzoekers moeder een nieuw verzoek tot internationale bescherming in. Het CGVS nam een beslissing tot niet in overwegingname op 29 november 2016.

1.4. Op 24 januari 2017 diende verzoeker in eigen naam een verzoek tot internationale bescherming in.

1.5. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 10 februari 2017 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het CGVS. Verzoeker werd door het CGVS op 2 juni 2017 gehoord in het Sourani.

1.6. Op 7 december 2017 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Iraakse nationaliteit en bent u een soenniet van Koerdische origine. U bent geboren in T. K. (S. A. D.) op 14 september 1999. U woonde zolang u zich kan herinneren in de Askari wijk te Tuz Khurmato. U ging naar school tot het derde middelbaar en werkte in de zomervakanties bij een slagerij. Op 14 september 2015 bracht uw vader na zijn werk een onbekende Koerd mee naar huis om te komen overnachten. Hij bleek met Islamitische Staat (IS) samen te werken. Drie van zijn Arabische compagnons kwamen naar jullie huis. Een van hen bleef buiten op de wacht terwijl de andere twee binnenkwamen. Terwijl de onbekende Koerd zijn wapen op uw vader richtte, zeiden ze dat ze explosieven aan de bus van uw vader zouden bevestigen, die ze vervolgens tot ontploffing zouden brengen wanneer uw vader leden van de peshmerga zou vervoeren. Onmiddellijk daarna brak buiten een schietpartij uit. Waarschijnlijk hadden de burens de politie verwittigd over het feit dat er vreemde mensen in de buurt waren. Jullie maakten van deze situatie gebruik om via de achterdeur te ontsnappen. Jullie gingen eerst naar een vriend van uw vader in de Ulo Teppe wijk in Tuz Khurmato. Toen na een uurtje bleek dat het daar niet veilig genoeg was voor jullie, trokken jullie naar de wijk 17 Tamuz in Tuz Khurmato. Uw vader werd nadien nog opgebeld door de Koerd. Hij zei dat jullie gedood zouden worden als ze jullie zouden tegenkomen. Bij de schietpartij waren immers drie IS-leden omgekomen. Er bleken toen ook twee leden van de politie gedood te zijn, waardoor ook de politie jullie zou viseren. Op 16 september 2015 verlieten jullie Irak.

U kwam samen met uw moeder S. O. S. F. S. F. (CG ...; O.V. ...) en broer H. T. S. F. S. F. (O.V. ...) in België aan op 5 oktober 2015. Uw moeder vroeg asiel aan op diezelfde dag.

U stond op Facebook op een foto met twee andere personen. In oktober 2015 werden deze twee personen door IS-leden opgepakt en ondervraagd. Ze vroegen hen waar u zich bevindt.

Op 2 mei 2016 kreeg uw moeder van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus toegekend omdat geen geloof werd gehecht aan haar herkomst uit Tuz Khurmato. Deze beslissing werd op 11 oktober 2016 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) bevestigd.

Uw moeder diende een nieuwe asielaanvraag in op 9 november 2016. Op 29 november 2016 werd ze ervan op de hoogte gebracht dat het CGVS deze aanvraag niet in overweging nam.

Vervolgens vroeg u in eigen naam asiel aan op 24 januari 2017. Uw vader en zus verblijven momenteel nog steeds in Turkije.

Ter staving van uw asielrelaas legt u uw originele identiteitskaart (d.d. 21/9/'12) voor. Tevens legt u kopieën voor van uw attest van het derde middelbaar, een medisch attest van uw moeder en enkele foto's van Tuz Khurmato.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag baseert op dezelfde motieven als deze die werden aangehaald door uw moeder S. O. S. F. S. F. (CG ...; O.V. ...). U zou uit Irak zijn vertrokken nadat uw vader door IS-leden werd aangesproken om explosieven aan zijn bus te bevestigen om zo de peshmerga-leden te kunnen treffen. Op het moment dat de IS-leden hun plan aan uw vader uitlegden, ontstond een schietpartij tussen de politie en Islamitische Staat (IS). Aan beide kanten vielen slachtoffers, waardoor beide kanten op wraak zinnen ten aanzien van uw familie.

Er werd besloten dat uw moeder er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat zij een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet loopt aangezien er ernstig getwijfeld werd aan haar herkomst uit Tuz Khurmato. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd en geniet bijgevolg gezag van gewijsde. Ook aan uw bewering uit deze regio afkomstig te zijn, kan als gevolg hiervan geen geloof worden gehecht.

Wat uw eigen verklaringen over Tuz Khurmato betreft, kan bovendien opgemerkt worden dat u op bepaalde punten uitgebreid kan antwoorden op de gestelde herkomstvragen, doch rekening houdend met het feit dat u nog net geen zestien was toen u Irak verliet, valt te vermoeden dat u deze encyclopedische kennis hebt verworven door deze in te studeren nadat uw moeder een negatieve beslissing kreeg. Er zijn verschillende indicaties die deze stelling kracht bijzetten. Zo is het opmerkelijk dat, wanneer u gevraagd wordt de dorpen rondom Tuz Khurmato te situeren, u dit zeer gedetailleerd en in elke mogelijke richting kunt doen en hierbij ook onmiddellijk verbetert wat uw moeder tijdens haar interview fout zei (CGVS p.4-5). Dat u goed op de hoogte was van de motivering in uw moeders beslissing blijkt tevens uit het feit dat u, wanneer naar de naam van de rivier in uw regio wordt gepeild, spontaan vermeldt dat deze rivier twee namen heeft: zowel de door uw moeder genoemde naam "Awaspi" als de gekende naam "Ak Su" (CGVS p.6). U haalt ook een grote aanval aan van IS op de Askari wijk in augustus 2014 – iets wat u naar eigen zeggen nooit zult vergeten (CGVS p.6). Dit maakt het des te opmerkelijker dat uw moeder hiervan niet op de hoogte was.

Dat geen geloof kan worden gehecht aan de door u aangehaalde vervolgingsfeiten wordt bovendien bevestigd door uw eigen verklaringen hieromtrent. Zo blijft het een vreemde gang van zaken dat uw vader een onbekende persoon zou meenemen naar huis om te overnachten, zonder zelfs maar diens naam te vragen. Het kennen van iemands naam lijkt toch een minimum alvorens iemand uit te nodigen om te komen logeren. Dat de leden van IS ervoor zouden opteren om uw vader op te hoogte te brengen van hun plan om de explosieven aan zijn bus te bevestigen in plaats van dit gewoon stiekem te doen, is ook zeer frappant (CGVS p.13). Op die manier minimaliseerden ze immers de kans op het slagen van hun plan zeer drastisch. De kans dat uw vader hier zomaar akkoord mee zou gaan was immers miniem. Nog los van het feit dat hij loyaal was aan de peshmerga, zou hij hierdoor ook zijn eigen leven op het spel zetten. Verder viel nog een tegenstrijdigheid te bemerken tussen uw verklaringen bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) en de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Bij de DVZ verklaarde u dat jullie via de vriend van uw vader te weten kwamen dat twee leden van IS omkwamen en dat er ook politieleden gewond raakten tijdens de schietpartij. Bij het CGVS verklaart u echter dat jullie over de dood van drie IS-leden te weten kwamen door het dreigtelefoontje aan het adres van uw vader en dat jullie via de vriend te weten kwamen dat er ook twee politieagenten gedood zouden zijn (CGVS p.14). Dergelijke afwijkende verklaringen komen uw geloofwaardigheid niet ten goede. Het feit dat u zelf bij de DVZ ook geen melding maakte van het feit dat uw vader nog telefonisch werd bedreigd na de vermeende inval in jullie huis, is tevens zeer bevreemdend. U haalt weliswaar aan het begin van uw interview bij het CGVS aan dat u dit niet eerder vermeldde (CGVS p.2). Van het feit dat u zelf via Facebook zou zijn teruggevonden door IS-leden en dat hierdoor twee personen met wie u op de foto stond door hen werden opgepakt en ondervraagd over waar u zich bevindt, haalde u daarentegen ook aan het begin van het gehoor van het CGVS niets aan. Integendeel, pas nadat u een drietal keer werd gevraagd of u nog iets meemaakte of dat u op een of andere manier nog nieuws had over uw situatie, maakte u hier melding van. U kunt tevens niet zeggen waar die personen werden opgepakt. Als u wordt gevraagd waarom u niet eerder melding maakte van dit aspect van uw relaas, antwoordt u botweg dat er niet naar werd gevraagd (CGVS p.16). Nochtans kan worden verwacht dat u zulks spontaan zou aanhalen.

Dient hierbij nog opgemerkt te worden dat u hier in België nog een broer hebt die minderjarig is. Het is dan ook zeer bevreemdend te moeten vaststellen dat enkel u in eigen naam een asielaanvraag hebt ingediend en hierbij uitsluitend verwijst naar de asielmotieven van uw moeder. Indien de door uw moeder aangehaalde asielmotieven op waarheid berusten kan er immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat alle kinderen in uw gezin tegelijkertijd een persoonlijke asielaanvraag zouden indienen. De vaststelling dat dit niet het geval is, ondermijnt de ernst van de voorgehouden vrees voor vervolging in hoofde van u, uw broer en uw moeder.

De door u neergelegde documenten wijzigen niets aan bovenstaande appreciatie. Het gaat hier immers slechts om uw originele identiteitskaart, de kopieën van uw attest van het derde middelbaar en de foto's van Tuz Khurmato. Het attest van het derde middelbaar en de foto's van Tuz Khurmato zijn slechts kopieën, dewelke gemakkelijk manipuleerbaar zijn en waarvan de echtheid dus geenszins kan worden

gegarandeerd. Wat betreft uw originele identiteitskaart dient te worden opgemerkt dat uit informatie waarover het CGVS beschikt en die toegevoegd is aan uw administratief dossier blijkt dat er een hoge mate van corruptie bestaat in Irak met betrekking tot het verkrijgen van documenten, wat de bewijswaarde van de stukken verder relativeert. Deze documenten kunnen dan ook niet gelden als doorslaggevend bewijs voor uw herkomst. Uw verklaring voor het feit waarom u geen nationaliteitsbewijs voorlegt kan daarenboven niet worden weerhouden. U stelt het te hebben moeten achterlaten omdat u snel moest vertrekken omwille van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten. Zoals hierboven reeds werd beargumenteerd kon aan deze vervolgingsfeiten echter geen geloof worden gehecht. De kopie van het medische attest van uw moeder voegt niets toe aan uw relaas daar het geen betrekking heeft op de door u aangehaalde vervolgingsfeiten. U legt dit enkel voor om aan te tonen dat uw moeder het slachtoffer werd van een ongeval waardoor ze gezondheidsproblemen zou ondervinden (CGVS p.10). Dit is van geen invloed op de door u afgelegde verklaringen.

Uit dit alles dient te worden besloten dat u de status van vluchteling noch deze van subsidiaire bescherming kan worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

"Het middel tegen de weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus
i. Het middel

Schending van artikel 1, A (2) van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen en de artikelen 48 en volgende van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf de vestiging en verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

Doordat verwerende partij in hoofde van verzoekende partij, eerste onderdeel, de vluchtelingenstatus weigert en tweede onderdeel, de subsidiaire beschermingsstatus niet toekent; Dat verwerende partij in haar bestreden beslissing eenvoudigweg opwerpt dat de verklaringen van verzoekende partij niet aannemelijk zijn aangezien de moeder van verzoekende partij er niet in was geslaagd haar herkomst aannemelijk te maken; Dat verwerende partij het criterium 'gegronde vrees voor vervolging' in hoofde van verzoekende partij afwijst; Dat verwerende partij zelfs geen geloof hecht aan de waarachtigheid van de documenten die verzoekende partij overmaakt aan verwerende partij, noch aan de doodsb bedreigingen die de vader van verzoekende partij ontvangen heeft.

Terwijl het zorgvuldigheidsbeginsel stelt dat het bestuur zijn beslissing op een zorgvuldige wijze dient voor te bereiden en zijn beslissing stoelt op een correcte feitenvinding; Dat de verwerende partij als zorgvuldig handelende overheid zich moet buigen over alle elementen van het dossier; Dat de overheid zijn beslissing slechts neemt na een behoorlijk afweging van alle ter zake dienende gegevens en belangen.

En terwijl op grond van het materieel motiveringsbeginsel elke administratieve rechtshandeling moet steunen op juiste feitelijke en rechtens aanvaardbare motieven, die in redelijkheid de bestreden beslissing kunnen schragen.

En terwijl het redelijkheidsbeginsel inhoudt dat de overheid bij het nemen van een bestuurshandeling, redelijk oordeelt. Dat het redelijkheidsbeginsel een kennelijke wanverhouding tussen de bestreden beslissing en de feiten waarop zij is gebaseerd, sanctioneert.

ii. Toelichting van het middel

Er bestaat een gegronde vrees van vervolging in hoofde van de verzoekende partij

Zoals de verzoekende partij de bestreden beslissing begrijpt is de weigering van de vluchtelingenstatus, en meer bepaald de voorwaarde van vervolging, gestoeld op een aantal motieven:

1. Verzoekende partij kan niet voldoende hard maken dat hij afkomstig is van Tuz Khurmato aangezien de moeder van verzoekende partij haar herkomst niet aannemelijk kon maken.
2. Verwerende partij vermoedt dat verzoekende partij een encyclopedische kennis heeft verworven door deze in te studeren.
3. Verwerende partij stelt vast dat er enkele leemten of tegenstrijdigheden zijn tussen opeenvolgende verklaringen van verzoekende partij die zijn algemene geloofwaardigheid schaden.
4. Verwerende partij is van oordeel dat de bijgebrachte documenten van verzoekende partij niet geloofwaardig zijn.

Van deze motieven dient te worden vastgesteld dat zij niet dienstig zijn om de bestreden beslissing te verantwoorden.

1. Verwerende partij meent dat, als gevolg van de weigering van de asielaanvraag van de moeder wegens twijfel over haar herkomst, geen geloofwaardigheid kan worden gehecht aan de afkomst van verzoekende partij.

In hoofdorde: vereiste van individueel, objectief en onpartijdig onderzoek

Op basis van artikel 27 KB tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dient verwerende partij een asielaanvraag nochtans te onderzoeken op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze. Dit blijkt eveneens uit het feit dat verwerende partij vervolgens in haar beslissing oordeelt dat geen rekening kan gehouden worden met het medisch attest van de moeder 'daar het geen betrekking heeft op de door u aangehaalde vervolgingsfeiten'.

Stuk 1: Weigeringsbeslissing d.d. 07.12.2017

Verwerende partij kan aldus niet in eerste instantie de geloofwaardigheid van verzoekende partij in twijfel trekken op basis van het dossier van de moeder van verzoekende partij (hetgeen in strijd is met artikel 27 KB tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen), om vervolgens te oordelen dat de gegevens van dat dossier niet gebruikt kunnen worden aangezien deze gegevens geen betrekking hebben op zijn individueel dossier. Deze tegenstrijdige beoordeling houdt dan ook een schending in van de motiveringsplicht van verwerende partij.

Verwerende partij kan zijn beslissing bijgevolg niet baseren op de weigeringsbeslissing ten aanzien van de moeder van verzoekende partij aangezien verwerende partij een individueel onderzoek dient te voeren met betrekking tot de door verzoekende partij aangehaalde vervolgingsfeiten. Verwerende partij schendt aldus zijn verplichting tot het voeren van een individueel onderzoek op basis van artikel 27 KB tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Ondergeschikt: weigeringsbeslissing moeder wegens twijfel leidt niet tot ongeloofwaardigheid verzoekende partij

Indien de Raad van oordeel zou zijn dat de redenen tot weigering van de moeder van verzoekende partij kunnen bijdragen tot het onderzoek naar de geloofwaardigheid van de vervolgingsfeiten van verzoekende partij, quod non, dan nog leidt verwerende partij uit de weigeringsbeslissing van de moeder van verzoekende partij onterecht af dat deze weigering van de asielaanvraag van de moeder eveneens moet leiden tot de ongeloofwaardigheid van de vervolgingsfeiten van verzoekende partij.

De asielaanvraag van de moeder van verzoekende partij werd immers afgewezen omwille van twijfel aangaande haar herkomst van Tuz Khurmato. Hierbij dient echter opgemerkt te worden dat:

- de moeder van verzoekende partij huisvrouw was en bijgevolg niet veel buitenkwam, haar kennis aangaande alle omliggende dorpen, gebieden, ... is logischerwijze dan ook wat beperkter;
- zij bovendien in 2015 een ongeluk heeft gehad waarbij ze van het dak is gevallen en waardoor ze blijvend last heeft van geheugenproblemen (het medisch attest van een dokter in België werd reeds neergelegd).
- zij geen Nederlands spreekt. Het is bijgevolg mogelijk dat de tolk eveneens enkele delen fout heeft vertaald. Verzoekende partij kan immers wel Nederlands en heeft de aanwezige tolk tijdens het eerste verhoor meermaals moeten verbeteren.

Stuk 2: Getuigschrift verblijf ziekenhuis Irak

Stuk 3: Verslag gehoor CGVS verzoekende partij voor vertaling getuigschrift verblijf ziekenhuis + opmerking dat tolk tijdens gehoor DVZ een aantal zinnen fout heeft vertaald

Deze feiten hebben naar alle waarschijnlijkheid impact gehad op het gehoor van de moeder en hebben er mede toe geleid dat haar herkomst niet voldoende geloofwaardig werd geacht aangezien zij hierdoor moeite had met het beantwoorden van de vragen. Het medisch attest van de moeder van verzoekende partij dat vaststelt dat zij mogelijks geheugenproblemen heeft ten gevolge van de val, is dan ook van belang in het kader van deze procedure en verklaart waarom verzoekende partij de kans dient te krijgen om zijn herkomst geloofwaardig te maken.

Deze feiten staan immers volledig los van verzoekende partij. Uit het enkele feit dat de asielaanvraag van de moeder werd geweigerd kan men bijgevolg niet automatisch afleiden dat de herkomst van verzoekende partij eveneens ongeloofwaardig zou zijn. Verzoekende partij kan dan ook niet louter en alleen geweigerd worden op basis van het gehoor van een ander persoon.

Verwerende partij diende op z'n minst de vervolgingsfeiten van verzoekende partij objectief en onpartijdig te onderzoeken, zonder vooringenomen te zijn door de weigeringsbeslissing van de moeder, zeker aangezien er louter twijfel bestond over de herkomst van de moeder. Verzoekende partij dient minstens een kans te krijgen om zelf aan te tonen dat hij wel degelijk afkomstig is van Tuz Khurmato.

De motivering van verwerende partij kan geenszins overtuigen en is derhalve strijdig met het formeel motiveringsbeginsel.

2. Bovendien vermoedt verwerende partij dat verzoekende partij een encyclopedische kennis heeft verworven door deze in te studeren.

Verwerende partij insinueert hiermee dat verzoekende partij zijn uitleg aangaande zijn herkomst volledig zou hebben ingestudeerd. Hierbij dienen echter volgende opmerkingen te worden gemaakt.

Allereerst kon verzoekende partij vlot antwoorden op de vragen die gesteld werden tijdens het gehoor door de CGVS doordat verzoekende partij reeds vanaf zijn twaalfde is beginnen werken tijdens de zomervakanties en dus zeer veel buiten kwam. Dit heeft tot gevolg dat hij inderdaad een goede kennis heeft van zijn omgeving.

Ten tweede is de asielaanvraag van zijn moeder inderdaad geweigerd. Bovendien had verzoekende zowel van zijn moeder als van andere personen reeds vernomen dat dergelijk gehoor een zeer intensief gehoor is. Verzoekende partij was dan ook nerveus voor zijn gehoor, zeker aangezien zijn moeder reeds geweigerd was. Het is dan ook niet meer dan logisch dat verzoekende partij zich wat heeft willen voorbereiden op zijn gehoor. Verzoekende partij hier echter niet op afgerekend worden.

Het gaat dan ook tegen alle logica in dat verzoekende partij vervolgens wordt afgewezen wegens zijn 'te goede' kennis met betrekking tot zijn herkomst. Het is immers onmogelijk om effectief alles te studeren van Tuz Khurmato. Dat verzoekende partij in staat was een goed gehoor af te leggen bevestigt enkel dat verzoekende partij wel degelijk afkomstig is van Tuz Khurmato. Dit blijkt eveneens uit volgende stukken:

- Stuk 4: Identiteitskaart verzoekende partij

- Stuk 5: Attest derde middelbaar van verzoekende partij

- Stuk 6: Foto 1 Tuz Khurmato: vader van de verzoekende partij voor restaurant 'Mashala' dewelke op weg ligt van Tuz Khurmato naar Bagdad

- Stuk 7: Foto 2 Tuz Khurmato: vader van verzoekende partij met op de achtergrond de silo's

Bovendien dienen alle asielaanvragen dan geweigerd te worden aangezien een gehoor met een aantal foutieve antwoorden zal worden geweigerd, en een gehoor waarbij men correct kan antwoorden op de vragen eveneens wordt afgewezen, begrijpe wie begrijpen kan...

Nochtans dient het verhaal van verzoekende partij als geloofwaardig te worden geacht en dient hem het voordeel van de twijfel te worden gegund, indien hij niet beschikt over voldoende stukken om zijn herkomst te bewijzen op basis van artikel 48/6 Vreemdelingenwet. Verzoekende partij was immer niet in de mogelijkheid om meer stukken te voorzien aangezien hij moest vluchten en onmogelijk kon terugkeren naar zijn thuis gezien de inval van IS. Daarnaast zijn de verklaringen van verzoekende partij samenhangend en aannemelijk en zijn deze niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag. Als laatste heeft verzoekende partij eveneens meteen een asielaanvraag ingediend vanaf het moment dat hij meerderjarig werd.

3. Daarnaast wordt verzoekende partij verweten dat zijn verklaringen op een drietal punten tegenstrijdig zijn met de verklaringen die bij de Dienst Vreemdelingenzaken werden afgelegd.

Allereerst dient opgemerkt te worden dat verzoekende partij zo goed als alle vragen vlot en correct heeft kunnen beantwoorden tijdens het gehoor bij de CGSV. Vergissen is echter menselijk, zeker gelet op de traumatische gebeurtenissen die verzoekende partij heeft meegemaakt voordat hij in België is aangekomen. De emoties in combinatie met een overvloed aan gedetailleerde vragen maken het des te moeilijker en haast onmogelijk om steeds tot in het kleinste detail dezelfde verklaring af te leggen.

De vraag is dan nog maar of dit de geloofwaardigheid van verzoekende partij wel degelijk aantast, dan wel of dit het gevolg is van de (emotionele) impact die het hele gebeuren (bedreigd worden met de dood, moeten vluchten naar een vreemd land, ...) met zich meebrengt.

Zoals hieronder zal blijken, betreffen deze leemten of tegenstrijdigheden bovendien slechts minimale details waar verzoekende partij een verklaring voor heeft. Zeker gelet op het feit dat verwerende partij reeds bevestigde in haar beslissing dat verzoekende partij de overgrote meerderheid van vragen correct heeft beantwoord.

Bovendien kunnen kleine tegenstrijdigheden die slechts details vormen in het verhaal van verzoekende partij ook vaak het gevolg zijn van de vertaling naar het Nederlands. In deze vertalingen gaan vaak nuances en interpretaties verloren. Verzoekende partij verstaat immers Nederlands (en spreekt de taal

tevens redelijk) en heeft opgemerkt dat de tolk evenwel vertaalt wat er werd verteld, doch dat er vaak nuances verschillen. Dit leidt dan op zijn beurt tot onduidelijkheden of onvolledigheden van verklaringen waarmee verzoekende partij nu wordt geconfronteerd. Daarnaast dient eveneens rekening gehouden te worden met het feit dat verzoekende partij (en bijgevolg ook de tolk) midden in het gehoor diende over te schakelen van het Koerdisch naar het Arabisch en terug. Nochtans blijkt uit het verslag van het gehoor en de weigeringsbeslissing dat enkel werd voorzien in een tolk die het Sorani machtig is. Het is dan nog maar de vraag of de antwoorden in het Arabisch correct werden vertaald.

Stuk 1: Weigeringsbeslissing d.d. 07.12.2017

Stuk 3: Verslag gehoor CGVS verzoekende partij

Zo stelt verwerende partij dat geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoekende partij aangehaalde vervolgingsfeiten aangezien het een vreemde gang van zaken is dat de vader van verzoekende partij een onbekende man mee naar huis zou nemen zonder diens naam te vragen. Verzoekende partij verduidelijkt echter dat zijn vader deze persoon had zien liften langs de weg en dat hij bijgevolg deze persoon wenste te helpen. De vader van verzoekende partij heeft deze persoon vervolgens meegenomen naar huis om hem een maaltijd aan te bieden aangezien bleek dat deze persoon dakloos was. De sociale gebruiken in Irak kunnen echter niet vergeleken worden met de sociale gebruiken in België en het zou volgens Iraakse sociale normen onbeleefd zijn om onmiddellijk naar de naam van een persoon te vragen. De vader had echter wel vernomen van deze persoon dat hij eveneens een Koerd was, waardoor zijn vader hem vertrouwde.

Vervolgens stelt verwerende partij dat het frappant is dat IS de vader van verzoekende partij op de hoogte stelde van hun plan om explosieven onder zijn bus te bevestigen. Dit was voor IS nochtans noodzakelijk aangezien zij zoveel mogelijk slachtoffers wenste te maken onder de Peshmerga (dit is het leger dat instaat voor de bescherming van de Koerdische regio). De vader van verzoekende partij was immer buschauffeur als beroep en bracht als vrijwilliger eveneens Peshmerga op en neer naar de fronten. Aangezien de Peshmerga weten dat ze geviseerd worden door IS hebben zij strenge beveiligingsmaatregelen en dienen de voertuigen logischerwijze altijd geparkeerd te worden buiten de inrichting. IS diende bijgevolg hun plan kenbaar te maken omdat ze de vader van verzoekende partij wilden dwingen de inrichting van de Peshmerga binnen te rijden om daar de bus te laten ontploffen. Bovendien dreigde IS zijn familie te doden om hem te overhalen het plan uit te voeren.

Dan meent verwerende partij dat bovendien afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van verzoekende partij doordat deze in zijn verklaring voor de DVZ verklaarde dat hij had vernomen dat twee leden van IS waren omgekomen en een aantal politiemannen. Achteraf stelde hij echter dat drie leden van IS waren omgekomen. Dit komt doordat verzoekende partij twee leden van IS had zien binnenkomen en daarmee het verband legde dat slechts 2 leden van IS waren omgekomen. Na het afleggen van deze verklaring vernam verzoekende partij van zijn moeder echter dat buiten eveneens nog een lid van IS de wacht hield en dat deze persoon ook was omgekomen. Bij de volgende verklaring heeft verzoekende dit bijgevolg gecorrigeerd. Daarnaast werd deze informatie verkregen via een vriend van de vader en via een dreigtelefoon, de eerste verklaring maakt echter enkel melding van het contact met de vriend. De feiten die verzoekende partij vertelde waren in grote lijnen volledig gelijklopend, dat men zich niet meer onmiddellijk kan herinneren waar deze informatie precies vandaan kwam, kan gebeuren zeker aangezien verzoekende partij deze informatie niet zelf rechtevreeks van de bron heeft vernomen, maar via zijn vader.

Wat betreft de twee personen die met verzoekende partij op een foto op facebook stonden wenst verzoekende partij nog op te merken dat een van deze twee personen contact met hem had opgenomen om hem te laten weten dat ze waren opgepakt door IS en ondervraagd werden omtrent de verblijfplaats van verzoekende partij. Verzoekende partij durfde echter niet meteen reageren uit schrik voor IS. Na verloop van tijd heeft verzoekende partij enkel laten weten dat de betrokken persoon moet zeggen dat verzoekende partij dood is en dat zij best geen contact meer hebben omdat dat contact gevaarlijk is zowel voor die persoon, als voor verzoekende partij. Verzoekende partij heeft het contact zo minimaal gehouden en heeft bijgevolg niet gevraagd naar de plaats waar deze personen zijn opgepakt.

Als laatste vindt verwerende partij het bevreemdend dat verzoekende partij enkel een asielaanvraag heeft ingediend voor zichzelf en niet voor zijn minderjarige broer. Verzoekende partij heeft nochtans gewoon advies ingewonnen bij o.a. de maatschappelijke assistente, ... dewelke hem uitdrukkelijk adviseerden enkel een individuele asielaanvraag in te dienen. Verzoekende partij is geen kenner van het Belgische rechtssysteem en heeft zich bijgevolg gedragen naar het advies van deze personen.

4. Verwerende partij is van oordeel dat de bijgebrachte documenten van verzoekende partij, in het bijzonder de originele identiteitskaart, het attest van het derde middelbaar en de foto's van Tuz Khurmato, niet geloofwaardig zijn.

Stuk 4: Identiteitskaart verzoekende partij

Stuk 5: Attest derde middelbaar van verzoekende partij

Stuk 6: Foto 1 Tuz Khurmato: vader van de verzoekende partij voor restaurant 'Mashala' dewelke op weg ligt van Tuz Khurmato naar Bagdad

Stuk 7: Foto 2 Tuz Khurmato: vader van verzoekende partij met op de achtergrond de silo's

De enige reden die verwerende partij naar voren brengt is dat deze documenten wel eens vervalst worden of te koop aangeboden worden in Irak. Ondanks het feit dat de informatie waarover verwerende partij beschikt juist kan zijn, brengt dit niet noodzakelijk met zich mee dat de documenten van verzoekende partij vervalst of aangekocht zijn. Aangezien verwerende partij niet kan bewijzen dat de documenten in kwestie niet legitiem zijn, dient verzoekende partij het voordeel van de twijfel te krijgen. Er mag niet vanuit worden gegaan dat deze onecht zijn.

Gelet op al het voorgaande, waarbij werd geargumenteed dat het asielrelaas van verzoekende partij niet is aangetast door enige ongeloofwaardigheid, kunnen de betreffende documenten dergelijke geloofwaardig relaas kracht bijzetten.

Aangezien verwerende partij aldus geen grondig onderzoek heeft gevoerd omtrent de bijgebrachte bewijsstukken, schendt zij het zorgvuldigheidsbeginsel.

5. Verzoekende partij wenst als laatste te benadrukken dat een terugkeer naar Tuz Khurmato geen optie is aangezien zijn vrees om te worden gedood reëel is. IS heeft meermaals doodsbedreigingen uitgesproken jegens verzoekende partij, hetgeen blijkt uit de dreigtelefoon naar de vader en het contact met de persoon die destijds werd opgepakt. Tot slot is het land Irak, en meer bepaald Tuz Khurmato, ontworst door oorlog en terrorisme.

Het algemeen ambtsbericht van november 2016 over de veiligheidssituatie in Irak van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van het Koninkrijk Nederland, alsook het nieuwsartikel van Al Jazeera d.d. 21.11.2017 en de Independent d.d. 21.11.2017 schetsen de gevaarlijke situatie in Irak (en meer specifiek Tuz Khurmato).

Het algemeen ambtsbericht beschrijft de situatie in Tuz Khurmato als volgt (p.40-41):

"Tuz Khurmatu

Het district Tuz in het oosten van de provincie is betwist gebied, dat willen zeggen dat zowel federaal Irak als de Koerdische regionale regering aanspraken maken op dit gebied. De stad Tuz Khurmatu is overwegend Koerdisch, maar plaatsen in het district als Amerli (sjiitisch-Turkmeens) en Suleiman Beg (meerderheid soennitische Arabieren, maar ook soennitische Turkmenen) zijn dat niet. In het begin van de verslagperiode en in april 2016 liepen de spanningen tussen de verschillende etnische groepen in Tuz Khurmatu op. De confrontaties leidden tot dodelijke slachtoffers bij de verschillende betrokken partijen. In de gehele verslagperiode hebben sektarische spanningen geleid tot geweld, zoals beschietingen, ontvoeringen en gedwongen ontheemding. Deze spanningen leidden tot veel beschuldigingen over en weer aangaande de verantwoordelijkheid voor en het aanwakkeren van het geweld. Van enkele berichten op sociale media of in lokale media kon worden vastgesteld dat ze inhoudelijk onjuist waren. Foto's in de berichten als 'bewijs' van het gestelde in de nieuwsberichten bleken afkomstig van eerdere incidenten elders in Irak of zelfs in Syrië. Van andere berichten is het waarheidsgehalte moeilijk vast te stellen door beperkte verificatiemogelijkheden.¹⁸¹ Op 22 oktober 2015 vond er in Askari, district Tuz Khurmatu, een zelfmoordaanslag plaats op een bijeenkomst ter herdenking van Ashura (een belangrijke islamitische gedenkdag, met name voor sjiïeten). Hierbij kwamen twee burgers om het leven en raakten er meer dan twintig gewond. De twee doden waren soennieten, onder de gewonden bevonden zich sjiïeten en soennieten, Turkmenen, Arabieren en Koerden. ISIS zou de verantwoordelijkheid voor de aanslag opgeëist hebben. Diezelfde dag hebben milities ten minste 175 soennitisch-Arabische burgers uit hun huizen ontvoerd, naar verluidt voor ondervraging. Ongeveer 130 personen zouden een aantal dagen later vrijgelaten zijn, sommigen van hen zouden onder bedreiging de stad hebben moeten verlaten. Van een drietal ontvoerden is het levenloze lichaam aangetroffen in de dagen na de ontvoering. Een klein aantal zou tegen aanzienlijke bedragen losgeld vrijgelaten zijn. Van enkelen is het lot – dezerzijds – tot op heden onbekend.¹⁸² Begin november 2015 raakten Turkmeense sjiïtische militieleden slaags met het veiligheidspersoneel van een door Koerden bemande controlepost. Dit resulteerde in doden aan beide zijden. In de dagen erna vonden er meer onderlinge gevechten plaats, onder meer bij een ziekenhuis waarbij zowel strijders als burgers omkwamen, onder wie een arts. Ook werden verschillende huizen en winkels in brand gestoken.

In de winter werd er een fysieke afscheiding in de stad gebouwd waardoor er een afgebakend Koerdisch en een Turkmeens gebied ontstond. Zij die aan de 'verkeerde kant' woonden, voelden zich gedwongen te verhuizen. De conflicten zouden zich op individueel niveau ontwikkeld hebben. In Tuz Khurmatu bevinden zich Peshmerga die aan de PUK gelieerd zijn en verschillende (voornamelijk Turkmeense) sjiïtische milities van de PMF, waaronder Asa'ib Ahl alHaq en de Badr Organisatie. ¹⁸³ 181 Niqash, Shiite militias vs. Kurdish military: In northern Iraq, a sign of civil war to come?, 26 november 2015; Niqash, Fighting for the truth: Did poisonous social media play a part in over 60 deaths in northern Iraq?, 27 april 2016. ¹⁸² Human Rights Watch, Iraq: Ethnic fighting endangers civilians, 13 januari 2016; ISW,

Iraq Situation Report, 21- 26 oktober 2015; United States Department of State, Iraq 2015 Human Rights Report; vertrouwelijke bronnen. De laatste update van de vertrouwelijke bron is van 26 november 2015. 183 Egypt Independent, Behind frontline, Iraq town torn as anti-ISIS forces clash, 15 januari 2016; Human Rights Watch, Iraq: Ethnic fighting endangers civilians, 13 januari 2016; Reuters, Deadly clashes in north Iraq close main road to Baghdad – sources, 13 november 2015; Reuters, In void left by Iraqi state, turf war partitions northern town, 31 mei 2016; Rudaw, Peshmerga: 21 killed or wounded in Khurmatu unrest, 17 november 2015; Spiegel Online, The law of revenge: deadly hatred among anti-IS alliance in Iraq, 1 juni 2016; vertrouwelijke bronnen. Algemeen ambtsbericht Irak | november 2016 Pagina 41 van 99 De situatie bleef tot maart 2016 gespannen met enkele kleine confrontaties tot gevolg. Enkele aanvallen waren gericht op Arabische en Turkmeense soennieten. Hoewel de partijen op hoger niveau bij elkaar kwamen om een bestand te tekenen, bleven de daders van het geweld ongestraft. Intussen bleven de partijen samenwerken in hun voortdurende strijd tegen ISIS.¹⁸⁴ Eind april 2016 verslechterde de situatie in Tuz Khurmatu opnieuw door oploeiende gevechten tussen Koerdische veiligheidstroepen en Turkmeense PMF-leden, waaronder de Shahid Sadr Brigade. Naast een aantal doden onder de strijders, kwamen ook ten minste vier burgers bij het geweld om.¹⁸⁵ Eind mei 2016 vond een dubbele zelfmoordaanslag plaats op een controlepost van Turkmeense PMF bij de toegang tot Suleiman Beg. Hierbij kwamen twee PMF-leden en twee burgers om het leven. De aanslag wordt toegeschreven aan ISIS. Veel soennitisch-Arabische ontheemden uit Suleiman Beg zijn sinds de heroovering op ISIS door de PMF nog niet naar hun woonplaats teruggekeerd.¹⁸⁶ Op 16 juni 2016 is de Turkmeense politiecommissaris van het Tuz district bij een aanslag om het leven gekomen. De aanslag zou door ISIS gepleegd zijn. De volgende dag zijn onbekende gewapende mannen een politiebureau in Amerli binnengedrongen, waar zij negen soennitisch-Arabische gedetineerden afkomstig uit Tuz Khurmatu omgebracht hebben. De PMF ontkende betrokkenheid bij deze aanval. Eind juni 2016 waren er berichten dat PMF-leden door de wijken Askari en Tin in Tuz Khurmatu reden en soennitische Arabieren, Turkmenen en Koerden met dreigementen sommeerden de stad te verlaten. Ook waren er berichten dat PMF-leden huizen in omliggende leegstaande soennitische dorpen platgewalst en in brand gestoken zouden hebben.¹⁸⁷ De onveiligheid en beschuldigingen van betrokkenheid bij aanslagen van ISIS waren aanleiding voor honderden families om de stad en omliggende dorpen te verlaten. Ongeveer dertig soennitische dorpen in de omgeving van Amerli en Suleyman Beg (Tuz Khurmatu district) zouden nog altijd bijna geheel verlaten zijn. De soennitisch-Arabische bewoners zouden, voor zover bekend in ieder geval tot eind juni 2016, niet toegestaan worden om terug te keren vanwege vermeende betrokkenheid bij ISIS. Het is dezerzijds niet bekend of de inwoners inmiddels wel terug mogen keren.¹⁸⁸ Begin juli 2016 vond er nog een zelfmoordaanslag plaats in Tuz Khurmatu waarbij een PMF-lid om het leven gekomen zou zijn.¹⁸⁹ Er waren in de zomer van 2016 meerdere berichten over een toename van het aantal ontvoeringen in Tuz Khurmatu. Er zijn geen berichten bekend waaruit blijkt dat deze trend zich voortgezet heeft. In juni en juli 2016 werd er gerapporteerd dat soennitische Arabieren in Tuz Khurmatu regelmatig het slachtoffer waren van beschietingen.¹⁹⁰

Bovendien blijkt uit de COI Focus (p.42) dat (i) op 11 juni 2014 er een aanslag werd gepleegd op een markt in het grensdorp Safwan waarbij er tien doden en tien gewonden vielen, (ii) op 5 juli 2014 er vijf doden en tien gewonden zijn gevallen bij een aanslag in het centrum van Basra en dat (iii) eveneens in juli 2014 in het zuiden 5 soennitische mannen worden ontvoerd door onbekend, gewapende mannen."

In stuk 8 voegt de verzoekende partij het algemeen ambtsbericht integraal toe.

Stuk 8: Algemeen ambtsbericht Irak november 2016

Het nieuwsbericht van Al Jazeera en de Independent (<http://www.independent.co.uk/news/world/middle-east/iraq-car-bomb-kirkuk-baghdad-attack-kills-dead-tuz-khurmatu-a8067316.html>) tonen bovendien aan dat tot op heden nog steeds aanslagen plaatsvinden in Tuz Khurmatu. Zo werd op 21 november 2017 nog een zelfmoordaanslag gepleegd door middel van een autobom waarbij minstens 20 mensen om het leven kwamen.

Stuk 9: Nieuwsartikel Al Jazeera

Stuk 10: Nieuwsartikel de Independent

Op basis van deze vaststellingen is het voldoende bewezen dat de bestreden beslissing gebrekkig gemotiveerd is aangaande de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming en meer bepaald de herkomst van Tuz Khurmatu.

Om al deze redenen dient het beroep gegrond verklaard te worden.

iii. Besluit

In hoofde van verzoekende partij bestaat wel degelijk gegronde vrees voor vervolging in de zin van art. 1, A, lid 2 van de Conventie van Genève. De motieven die in de beslissing worden aangehaald doen hieraan geen afbreuk en schenden de hierboven vernoemde algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Zoals blijkt uit het gehoor en de stukken heeft verzoekende partij immers voldoende aannemelijk gemaakt dat hij afkomstig is van Tuz Khurmatu.

Bovendien is de bestreden beslissing gebrekkig gemotiveerd aangaande de subsidiaire bescherming.

C. Aanvullende stukken

Verzoekende partij verwijst naar zijn uiteenzetting hierboven en houdt zich het recht voor om desgevallend nog meer bewijsstukken neer te leggen in de loop van de procedure."

2.2. Stukken

Bij het verzoekschrift voegt verzoeker een getuigschrift m.b.t. een verblijf in een ziekenhuis in Irak toe, een identiteitskaart, een attest van het derde middelbaar, twee foto's van Tuz Khurmato, het 'Algemeen ambtsbericht Irak' van november 2016, een artikel van Al Jazeera en een artikel van de *Independent*.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

Op grond van artikel 49/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) wordt verzoekers asielaanvraag hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. De bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de vreemdelingenwet die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU) en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: richtlijn 2013/32/EU). Bijgevolg dienen de artikelen 48/6 en 48/7 in het licht van deze Unierechtelijke bepaling gelezen te worden.

Uit een samenlezing van de voormelde bepalingen volgt dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

De met het verzoek belaste instanties hebben tot taak om de relevante elementen van een verzoek om internationale bescherming in samenwerking met de verzoeker te beoordelen. Deze beoordeling verloopt in twee onderscheiden fasen. De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De tweede fase betreft daarentegen de beoordeling in rechte van deze gegevens, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C277/11, M.M., pt. 64).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis. Hierbij moet overeenkomstig artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet, naast de door verzoeker om internationale bescherming afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, onder meer rekening worden gehouden met alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van wettelijke en bestuursrechtelijke

bepalingen van het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Voorts dient er ook rekening te worden gehouden met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, waartoe factoren behoren zoals achtergrond, geslacht en leeftijd, teneinde te beoordelen of op basis van de persoonlijke omstandigheden van betrokkene, de daden waaraan hij blootgesteld is of blootgesteld zou kunnen worden, met vervolging of ernstige schade, overeenkomen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker om internationale bescherming bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven en dat hem bijgevolg het voordeel van de twijfel wordt gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“§ 4. Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten geen bevestiging indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan :

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3.3. De vluchtelingenstatus

a. De motieven van de bestreden beslissing

Blijkens de bestreden beslissing wordt geen geloof gehecht aan verzoekers verklaringen. Dit steunt op de volgende overwegingen:

(i.) Verzoeker steunt zijn verzoek op dezelfde motieven als zijn moeder S. O. S. F. S. F. . Hij zou uit Irak zijn vertrokken nadat zijn vader door IS-leden werd aangesproken om explosieven aan zijn bus te bevestigen om zo de peshmerga-leden te kunnen treffen. Toen de IS-leden hun plan aan zijn vader uitlegden, ontstond een schietpartij tussen de politie en Islamitische Staat (IS). Aan beide kanten vielen slachtoffers, waardoor beide kanten op wraak zinnen ten aanzien van zijn familie.

1. Het CGVS oordeelde dat verzoekers moeder niet aannemelijk maakte afkomstig te zijn uit Tuz Khurmatu. De Raad bevestigde deze beslissing in zijn arrest van 11 oktober 2016. Bijgevolg wordt ook geen geloof gehecht aan verzoekers bewering uit deze regio afkomstig te zijn.

2. Verzoeker kan uitgebreid antwoorden op bepaalde herkomstvragen over Tuz Khurmatu. Rekening houdend met het feit dat hij nog net geen zestien was toen hij Irak verliet, wordt vermoed dat hij deze encyclopedische kennis heeft verworven via studie na de negatieve beslissing van zijn moeder. Zo slaagt hij erin zeer gedetailleerd de dorpen rondom Tuz Khurmatu in alle richtingen te situeren en verbetert hij hierbij ook onmiddellijk wat zijn moeder tijdens haar interview fout zei (CGVS p.4-5). Dat hij goed op de hoogte is van de motieven van zijn moeders beslissing, blijkt tevens uit het feit dat hij, wanneer naar de naam van de rivier in zijn regio wordt gepeild, spontaan vermeldt dat deze rivier twee namen heeft: zowel de door zijn moeder genoemde naam “*Awaspî*”, als de gekende naam “*Ak Su*” (CGVS p.6). Hij vermeldt ook een grote aanval van IS op de Askari-wijk in augustus 2014 - iets wat hij naar eigen zeggen nooit zal vergeten (CGVS p.6). Dit maakt het des te opmerkelijker dat zijn moeder hiervan niet op de hoogte was.

(ii.) Dat geen geloof kan worden gehecht aan de aangehaalde vervolgingsfeiten wordt bevestigd door verzoekers eigen verklaringen.

1. Het is vreemd dat zijn vader een onbekende persoon zou meenemen naar huis om te overnachten, zonder zelfs maar diens naam te vragen.
2. Dat de leden van IS zijn vader op te hoogte zouden brengen van hun plan om explosieven aan zijn bus te bevestigen in plaats van dit stiekem te doen, is ook zeer frappant (CGVS p.13). Op die manier beperkten ze de kans op het slagen van hun plan. De kans dat verzoekers vader hiermee akkoord zou gaan, was immers miniem. Los van het feit dat hij loyaal was aan de peshmerga, zou hij hierdoor ook zijn leven op het spel zetten.
3. Verzoeker verklaarde bij de DVZ dat zij via de vriend van zijn vader te weten kwamen dat twee leden van IS omkwamen en dat er ook politieleden gewond raakten tijdens de schietpartij. Bij het CGVS verklaart verzoeker dat zij de dood van drie IS-leden vernamen door het dreigtelefoontje aan zijn vader en dat zij via de vriend te weten kwamen dat er ook twee politieagenten gedood werden (CGVS p.14).
4. Verzoeker vermeldde bij de DVZ niet dat zijn vader nog telefonisch werd bedreigd na de vermeende inval in hun huis. Hij vermeldde evenmin dat hij via Facebook zou zijn teruggevonden door IS-leden en dat hierdoor twee personen met wie hij op de foto stond door hen werden opgepakt en ondervraagd. Hij haalde ook aan het begin van het gehoor bij het CGVS niets aan. Pas nadat hem een drietal keer werd gevraagd of hij nog iets meemaakte of dat hij op een of andere manier nog nieuws had over zijn situatie, vermeldde hij dit. Hij kon niet zeggen waar die personen werden opgepakt.

(iii.) Verzoekers minderjarige broer in België heeft geen asielaanvraag ingediend en verzoeker verwees uitsluitend naar de asielmotieven van zijn moeder. Indien de door zijn moeder aangehaalde asielmotieven op waarheid berusten, kan ervan uitgegaan worden dat alle kinderen in het gezin tegelijkertijd een persoonlijke asielaanvraag zouden indienen. Dat zijn broer dit niet deed, ondermijnt de ernst van de voorgehouden vrees voor vervolging in hoofde van verzoeker, zijn broer en zijn moeder.

(iv.) Het neergelegde attest van het derde middelbaar en de foto's van Tuz Khurmato zijn slechts kopieën, die gemakkelijk manipuleerbaar zijn en waarvan de echtheid geenszins kan worden gegarandeerd. Wat betreft de originele identiteitskaart wijst het CGVS erop dat er een hoge mate van corruptie bestaat in Irak met betrekking tot het verkrijgen van documenten, wat de bewijswaarde van de stukken verder relativeert. Deze documenten kunnen dan ook niet gelden als doorslaggevend bewijs voor zijn herkomst. De reden waarom verzoeker geen nationaliteitsbewijs voorlegt, wordt niet aannemelijk geacht. Hij zou dit hebben moeten achterlaten omdat hij snel moest vertrekken o.w.v. de aangehaalde vervolgingsfeiten. Aan deze vervolgingsfeiten werd echter geen geloof gehecht. De kopie van het medisch attest van zijn moeder heeft geen betrekking op de aangehaalde vervolgingsfeiten.

b. Beoordeling

Verzoeker voert in een eerste onderdeel *in concreto* aan dat op grond van artikel 27 van het koninklijk besluit tot regeling van de werking van de rechtspleging voor het commissariaat voor de vluchtelingen en de staatlozen de asielaanvraag moet worden beoordeeld op grond van een individueel en objectief onderzoek. Zo kan, aldus verzoeker, niet tegelijkertijd worden geoordeeld dat het medisch attest van zijn moeder geen betrekking heeft op de door verzoeker ingeroepen vervolgingsfeiten, terwijl anderzijds zonder onderzoek wordt verwezen naar de beoordeling van het beschermingsverzoek van zijn moeder.

De Raad merkt op dat verzoeker zijn verzoek om internationale bescherming steunt op dezelfde vervolgingsfeiten als zijn moeder. Het beschermingsverzoek van zijn moeder heeft, na onderzoek, aanleiding gegeven tot een weigeringsbeslissing van het CGVS en werd in hoger beroep bevestigd door de Raad. Dit arrest is definitief en heeft gezag van gewijsde. Het feit dat, wat deze elementen betreft, het CGVS in de thans bestreden beslissing heeft verwezen naar de beoordeling van de asielaanvraag van verzoekers moeder, houdt niet in dat verzoekers aanvraag niet individueel of objectief zou onderzocht zijn. Het gaat immers om elementen die reeds het voorwerp waren van een dergelijk onderzoek en waarvan de beoordeling als definitief dient te worden beschouwd. Verder blijkt uit de lezing van de bestreden beslissing dat het CGVS zich geenszins heeft beperkt tot deze vaststelling, maar ook de eigen verklaringen van verzoeker wel degelijk heeft onderzocht.

Wat betreft de medische stukken met betrekking tot verzoekers moeder merkt de Raad op dat verzoeker deze stukken zelf ter beoordeling heeft voorgelegd aan het CGVS. Verzoeker kan dan ook niet ernstig voorhouden dat het CGVS zich in de huidige procedure geen standpunt had mogen vormen met betrekking tot deze stukken. De vaststelling enerzijds, dat deze stukken betrekking hebben op de medische situatie van zijn moeder, is geenszins in tegenspraak met de vaststelling anderzijds, dat de vervolgingsfeiten die verzoeker aanvoert, reeds op definitieve wijze werden beoordeeld door het CGVS en de Raad.

Verzoeker voert daarnaast aan dat het feit dat de asielaanvraag van zijn moeder werd geweigerd niet inhoudt dat de herkomst van verzoeker zelf niet zou vaststaan. De Raad dient evenwel op te merken dat zowel verzoeker als zijn moeder verklaarden dat ze als gezin samenwoonden in Tuz Khurmatu, zodat het oordeel dat het niet geloofwaardig is dat zijn moeder werkelijk van deze streek afkomstig is, wel degelijk relevant is ten aanzien van verzoekers aanvraag.

Verzoeker voert vervolgens aan dat zijn moeder niet veel buiten kwam als huisvrouw, dat zij in 2015 een ongeluk had waardoor ze geheugenproblemen kreeg en Nederlandsonkundig is waardoor zij mogelijk problemen had met de tolk. De Raad merkt evenwel op dat verzoeker zich hiermee richt tegen de beoordeling van het beschermingsverzoek van zijn moeder. Uit de lezing van het arrest van de Raad met nummer 176 116 van 11 oktober 2016 m.b.t. verzoeksters moeder blijkt duidelijk dat deze argumenten reeds werden onderzocht en omstandig werden beantwoord door de Raad. Ook is er daarbij geen sprake van twijfel, zoals verzoeker beweert, maar kwam de Raad tot het duidelijke besluit dat er "*niet het minste geloof*" kon worden gehecht aan de beweerde herkomst van zijn moeder uit de regio Tuz Khurmatu. Dit arrest is definitief geworden en heeft gezag van gewijsde. De verzoeker in de huidige zaak vermog niet met zijn betoog afbreuk te doen aan het arrest van de Raad.

Verder betwist verzoeker het motief dat hij de kennis van de regio Tuz Khurmatu zou hebben ingestudeerd. Hij voert aan dat hij vanaf zijn 12^e begon te werken tijdens de zomervakanties en dus zeer veel buiten kwam. Daarnaast was verzoeker zenuwachtig voor zijn gehoor, wat ertoe geleid heeft dat hij zich inderdaad in zekere mate heeft voorbereid. Verzoeker meent echter dat hij hier niet op afgerekend mag worden. Ter ondersteuning wijst hij ook op het feit dat hij een identiteitskaart en een attest van het derde middelbaar voorlegde, naast twee foto's waarop zijn vader in Tuz Khurmatu staat.

Verzoeker geeft in zijn betoog aldus toe dat hij de kennisvragen met betrekking tot Tuz Khurmatu heeft ingestudeerd. Ook betwist hij niet dat hij met sommige antwoorden anticipeerde op de "*foutieve*" antwoorden die zijn moeder gaf in haar procedure. Het is in die omstandigheden bijzonder moeilijk om na te gaan welke kennis authentiek is en welke kennis verzoeker met het oog op het afleggen van een interview heeft vergaard. Evenwel kan er belang aan gehecht worden dat verzoeker uitdrukkelijk vermeldde dat er een grote aanval van IS op de Askari-wijk plaatsvond in augustus 2014 en dat hij een dergelijke gebeurtenis nooit zou kunnen vergeten, terwijl zijn moeder niet op de hoogte bleek te zijn van deze gebeurtenis.

In het meergenoemde arrest van de Raad van 11 oktober 2016 werden de geheugenproblemen van verzoekers moeder niet aannemelijk geacht, daarnaast werd geoordeeld dat haar gebrek aan opleiding geen verklaring kan bieden voor het gebrek aan kennis van elementen uit de alledaagse en persoonlijke leefwereld in Tuz Khurmatu, terwijl ze daarnaast over bepaalde kennisvragen dan weer wel over kennis bleek te beschikken. Zij kon evenmin een correcte beschrijving geven van de Wahab-moskee ondanks haar bewering dat ze daar meer dan een decennium vlakbij gewoond heeft. Zij slaagde er ook niet in de onmiddellijke geografische omgeving te beschrijven, zoals omliggende dorpen, de aanwezigheid van waterlopen in de stad of van de dam die in de onmiddellijke omgeving van haar woonwijk ligt. Evenmin slaagde zij erin een aannemelijke beschrijving te geven van de veiligheidssituatie en gebeurtenissen in de stad. Er werd ook vastgesteld dat zij volstrekt onjuiste gebeurtenissen schetste met betrekking tot de opkomst en evolutie van IS in de stad. Tenslotte stelde de Raad ook nog een ernstige tegenstrijdigheid vast met betrekking tot de periode gedurende dewelke zij in Tuz Khurmatu zou hebben gewoond. De beweerde afkomst uit Tuz Khurmatu werd dan ook ongeloofwaardig geacht.

Het enkele feit dat verzoeker in een later interview een betere geografische kennis omtrent Tuz Khurmatu tentoon spreidde, volstaat niet om tot een ander oordeel te komen.

Wat betreft het schoolattest en de identiteitskaart die verzoeker voorlegde, verwijst het CGVS naar informatie in het administratief dossier, waaruit blijkt dat vervalste documenten op grote schaal circuleren in Irak en dat deze gemakkelijk tegen betaling te verkrijgen zijn. De Raad kan deze documenten dan ook niet beschouwen als bewijskrachtig. Wat betreft de foto's van zijn vader, kan uit

deze foto's niet worden afgeleid in welke omstandigheden en wanneer deze werden getrokken. Deze foto's tonen niet aan dat verzoeker en zijn gezin inderdaad woonden in Tuz Khurmato.

Waar verzoeker aanvoert dat hij tijdens het gehoor in het Arabisch diende over te schakelen en dat uit de stukken van het dossier niet kan worden afgeleid dat de Koerdische tolk voldoende het Arabisch machtig was, blijkt uit dat deze passage in het gehoorverslag (gehoorverslag 2 juni 2017 p. 8-9) dat verzoeker werd verzocht enkele vragen in het Arabisch te beantwoorden teneinde zijn herkomst te verifiëren. Uit de lezing van het gehoorverslag blijkt niet daarbij problemen zouden zijn voorgekomen, noch werden uit deze korte passage tegenstrijdigheden afgeleid of tekortkomingen in zijn verklaringen die een invloed kunnen hebben gehad op de totstandkoming van de beslissing.

Verzoeker betwist verder het motief dat het vreemd is dat zijn vader een onbekende persoon zou meenemen naar huis om te overnachten, zonder zelfs maar diens naam te vragen. Hij verwijst daarbij naar andere sociale gebruiken die zouden gelden in Irak. De Raad merkt evenwel op dat verzoeker zich beperkt tot een volstreekte bewering die hij geenszins aannemelijk maakt. Zoals in het gehoorverslag ook terecht werd opgemerkt vond deze gebeurtenis plaats in een periode van ernstige spanningen in de regio en aanwezigheid van IS (gehoorverslag p. 13). De Raad treedt dan ook het CGVS bij in zijn oordeel dat het bijzonder vreemd is dat verzoekers vader een volstrekt onbekende man, waarvan hij niet eens de naam kende, zou hebben uitgenodigd om bij hen thuis te overnachten.

Met betrekking tot het feit dat het merkwaardig is dat IS aan zijn vader vooraf te kennen zou geven dat zij explosieven onder zijn bus wilden bevestigen, betoogt verzoeker dat IS zijn vader wilde dwingen een basis van de Peshmerga binnen te rijden zodat ze de beveiligingsmaatregelen zouden kunnen omzeilen. De Raad merkt evenwel op dat indien, zoals verzoeker beweert, de Peshmerga zeer strenge veiligheidsmaatregelen hanteren en steeds de voertuigen buiten hun centra laten parkeren, er geen reden is waarom verzoekers vader niet aan dezelfde veiligheidsmaatregelen onderworpen zou worden en wel tot binnen de basis zou kunnen rijden. De Raad treedt dan ook het CGVS bij waar wordt gesteld dat het geenszins logisch dat IS verzoekers vader vooraf zou verwittigen van het feit dat er een bom in zijn autobus werd geplaatst. Het gegeven dat er door IS bedreigingen werden geuit, volstaat niet om te besluiten dat verzoekers vader niet zou proberen zich te onttrekken aan een gewisse dood.

Waar verzoeker met betrekking tot het aantal IS-leden dat omkwam aanvoert dat hij pas achteraf vernam dat ze met drie waren en niet met twee (omdat er een van hen buiten stond), blijkt dit niet uit verzoekers verklaringen voor het CGVS, noch voor de DVZ. Verzoeker verklaarde enkel dat zijn moeder hem naderhand vertelde dat de twee politieleden omkwamen en niet enkel gewond waren. Ook waar verzoeker aanvoert dat zijn verklaringen over de wijze waarop hij deze informatie vernam in grote mate gelijklopend is, blijkt dit niet uit de stukken van het dossier. Voor de DVZ verklaarde hij immers uitdrukkelijk dat zij via de vriend van zijn vader de dood van de IS-leden vernamen, evenals dat er politieleden gewond raakten tijdens de schietpartij. Bij het CGVS verklaarde hij echter dat zij de dood van drie IS-leden vernamen door een dreigtelefoontje aan zijn vader en dat zij de dood van de twee politieagenten daarentegen vernamen via de vriend van zijn vader (CGVS p.14).

De fundamentele feiten die aanleiding geven tot een vlucht uit Irak zijn aldus wezenlijk verschillend. Bovendien kan verzoekers *post factum*-verklaring niet aanvaard worden. Aangezien zij via een dreigtelefoontje van IS vernamen dat er drie IS-leden gestorven waren, houdt verzoekers verklaring, dat hij de dood van de derde man pas later via zijn moeder vernam, geen steek. Ook waar verzoeker voor het CGVS (gehoorverslag, p. 14) verklaarde dat zijn moeder hem later vertelde dat de twee politiemannen waren overleden, biedt dit geen verklaring waarom verzoeker bij de DVZ nog geen kennis had van dit element.

Wat betreft verzoekers uiteenzetting met betrekking tot de foto die op Facebook zou zijn teruggevonden door IS, kan verzoekers verklaring dat hij dit schrik niet durfde melden, niet worden aangenomen. Van een persoon, die om internationale bescherming verzoekt, kan worden verwacht dat deze zo spoedig mogelijk alle mogelijke elementen aanbrengt ter ondersteuning van zijn verzoek. Verzoeker betwist verder evenmin dat hij niet kon duiden waar de personen, die met hem op de foto stonden, werden opgepakt. Evenmin vermeldde hij dat zijn vader nog telefonisch werd bedreigd na de vermeende inval in het huis.

De Raad treedt, gelet op wat voorafgaat, de beoordeling van het CGVS bij in de mate zoals hierboven besproken. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebracht asielrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van

vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.4. Onderzoek van de subsidiaire beschermingsstatus

Verzoeker toont, gelet op het voormelde, evenmin aan dat in zijn hoofdte zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de vreemdelingenwet. Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, een verwijzing naar de algemene toestand in een bepaald land of een bepaalde regio immers niet volstaan, doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Er moet rekening worden gehouden met de feitelijke toestand, dit is de toestand in de regio waar de aanvrager in het land van herkomst feitelijk heeft verbleven. Verzoeker maakt omwille van de hoger gedane vaststellingen zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk, zodat de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend.

De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Gelet op het voorgaande, ziet de Raad geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het CGVS.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientwintig september tweeduizend achttien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. VERHAERT